

LLEGIM TEATRE

Temporada 2020-2021

L'EMPERADRIU DEL PARALLEL Lluïsa CUNILLÉ

Dissabte 29 de maig a les 10:30 h

BIOGRAFIA

Lluïsa CUNILLÉ I SALGADO

(Badalona, 28 d'octubre 1961)

La seva trajectòria teatral comença l'any 1990, quan participa, fins al 1993, als cursos de dramaturgia textual impartits per José Sanchis Sinisterra a la Sala Beckett de Barcelona. El 1991 obté l'accèssit al Premi Ignasi Iglésias per Berna, obra que es publicarà el 1994. L'any 1992, però, ja publica l'obra Rodeo, en castellà, per la qual guanya el Premi Calderón de la Barca. Aquesta obra s'estrena, el mateix 1992, al Mercat de les Flors de Barcelona amb la companyia Teatro Fronterizo. El 1996 apareixen els títols La festa, L'aniversari i Accident, obra per la qual obté el Premi de la Institució de les Lletres Catalanes de teatre del 1997. Aquest mateix any guanya, encara, el Premi Ciutat d'Alcoi per L'afer, que es publicarà l'any següent.

El 1998 també publica Apocalipsi i Dotze treballs, títol pel qual guanya el Premi Ciutat de Lleida de teatre. D'aquest mateix any són els títols Vacants i Passatge Gutenberg. Seguiran a aquests títols, la publicació d'obres com El gat negre o Libració, ambdues aparegudes l'any 2001.

El 2005 Lluïsa Cunillé guanya el Premi Ciutat de Barcelona de teatre per l'obra Barcelona, mapa d'ombres, obra que també serà guardonada, el 2007 i per la seva versió en castellà, amb el "Premio Max de las Artes Escénicas al mejor autor teatral en castellano". L'any 2007 guanya, encara, el Premi Nacional de Cultura de teatre per La cantant calba al McDonald's. Aquest mateix any publica l'obra Après moi, le déluge, guanyadora del Premi Lletra d'Or del 2008. Conjuntament amb Xavier Albertí, escriuen les obres Assajant Pitarra i El duo de la africana, ambdós títols apareguts, el 2007.

Deu peces i El bordell es publiquen l'any 2008 i Aquel aire infinito, el 2009. Conjuntament amb Jordi Casanovas, Roger Bernat, Nao Albet i Marcel Borràs, escriu l'obra Dictadura-transició-democràcia, publicada el 2010, any en què guanya el Premi Born de Teatre del Cercle Artístic de Menorca per El temps. El 2010 també apareix el títol Ilusionistas. L'any 2012 es publica l'obra Húngaros i, el 2014, Fronteres, títol que inclou la peça "Geografia", de l'autora, i dues peces més escrites per Falk Richter i Rafael Spregelburd. L'any 2014 també guanya el Premi Frederic Roda de Teatre per Boira.

Paral·lelament a tota aquesta intensa activitat com a dramaturga, l'any 1995 funda, juntament amb Paco Zaroso i Lola López, la companyia Hongaresa de Teatre i, l'any 2008, amb Xavier Albertí i Lola Davó, la companyia La Reina de la Nit. Va ser autora resident del Teatre Lliure de Barcelona entre els anys 2008 i 2011.

El 2016 és finalista als Premis Max a la millor autoria teatral amb l'obra El carrer Franklin.

L'EMPERADRIU DEL PARAL·LEL

Pocs mesos abans que es proclamés la Segona República, Barcelona plora la seva artista més estimada i aclamada: Palmira Picard, "L'Emperadriu del Paral·lel".

Mentre la gran avinguda de l'oci barceloní es troba de dol, l'efervescència nocturna ha convocat al bar La Tranquil·litat tota mena d'artesans de l'escenari, pensadors llibertaris, escriptors bohemis i altres agitadors heterodoxos, que s'embriagaran a la salut i memòria de la gran celebritat. Com una vibrant simfonia escènica, L'Emperadriu del paral·lel de Lluïsa Cunillé fa dansar –a ritme de cuplets, proclames polítics i agudeses tavernàries- l'ebullició popular del Paral·lel dels anys vint i el frenesí dels primers anys trenta, que aviat es veurien condemnats a empassar-se d'un sol glop tanta amargor.

Observarem uns personatges i uns ambients que avui tenim el privilegi d'observar de primera mà gràcies a l'encert de l'autora, incansable narradora de trobades fugisseres dels nostres avantpassats, i indagadora seriosa pel que fa a la història immediata.

L'avinguda del Paral·lel acollia la més gran concentració del món de sales d'espectacle, restaurants, tavernes, sales de ball i cases de cites. Una veritable avinguda de la creativitat, de la música, el teatre, l'hipnotisme, el cabaret, la sarsuela, el circ, el mim, el cuplet, la comèdia, els malabars, les orquestres de jazz i foxtrot, les representacions de Rusiñol o la lectura dels poemes de Verdaguer al costat de les derives urbanes de Jean Genet i els seus amics.

Cunillé ens mostra la frontera entre el Raval i les faldilles de la muntanya de Montjuïc: el Paral·lel.

Cunillé barreja, en el context del Paral·lel, els personatges reals com un grapat de desternillants personatges fruit de la seva imaginació.

Amb diàlegs interromputs entre els nostres protagonistes, frases escurçades, com la vida mateixa, vides erràtiques i complicades, comprovem com el Paral·lel era tot un món amb els seus protagonistes indiscutibles: des dels veïns, les mestresses de casa, els mossos de taverna, els cambrers, els badocs de cap de setmana o els viatjants de comerç. Tots ells, per una nit, escapaven a la monotonia quotidiana cap al país dels somnis, les plomes, la purpurina, el xampany i el sexe.